

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

جمعی از کمونیست های انقلابی- افغانستان/ایران
۰۷ اکتوبر ۲۰۲۴

[انقلاب چین چراغ راه...!]

بمناسبت ۷۵مین سال پس از کسب
قدرت پرولتری در چین: درس های
انقلاب چین برای انقلاب پیروزمند
در ایران و افغانستان ضروری است

جمعی از کمونیست های انقلابی

۷۵ سال از پیروزی انقلاب زحمتکشان چین در اول اکتوبر ۱۹۴۹ به رهبری حزب کمونیست چین و صدر آن مائوتسه دون، می گذرد. پیروزی که پروسه های سخت و پر فراز و نشیب "جنگ خلق" از جمله راهپیمایی توده نی طولانی ۱۵ هزار کیلومتری در زیر محاصر و سرکوب دشمن را دربر داشت. به دنبال این پیروزی پرولتاریای چین جمعیت عظیم دهقانان و زحمتکشان چین را به مدت ربع قرن تا زمان مرگ صدر مائو در مسیر سوسیالیسم رهبری کرد.

آنچه که در مسیر پیروزی این انقلاب تعیین کننده بود نقش رهبری حزب کمونیست چین و صدر آن مائوتسه دون رهبر انقلابی پرولتاریا بود که با اتکاء به مارکسیسم انقلابی و تئوری و فلسفه آن ماتریالیسم دیالکتیک این پروسه سخت و پریچ و خم را نه تنها به پیروزی و کسب قدرت برساند بلکه تا آخرین لحظه زندگی از راه سوسیالیسم قدمی به قدم برداشت و در این مسیر "مارکسیسم-لنینیسم"، این علم انقلاب را به "مارکسیسم - لنینیسم - مائوتیسم" تکامل داد .

انقلاب چین با سازماندهی کارگران ، جمعیت عظیم دهقانان فقیر و میانی و بقیه زحمتکشانشان در حزب، ارتش خلق و سازمان های توده ئی توانست پوزه یکی از قدرتمندترین ارتش های شرق آسیا را که از حمایت بی دریغ امریکا و انگلیس برخوردار بود را، خاک بمالد. انقلاب چین ۱۹۴۹ اهمیت و ضرورت نقش رهبری کننده یک تشکیلات منظم، انقلابی پرولتری را نشان داد. چیزی که خیزش انقلابی "زن زندگی آزادی" از فقدان آن بشدت رنج می برد. فقدانی که باعث شد جریان راست ارتجاعی مانند رضا پهلوی این ته مانده سلطنت دیکتاتوری شاه ، و یا چاپلوسان پروامپریالیست دیگری مانند مسیح علینژاد امکان مانور بیابند، چیزی که در انقلاب چین ممکن نبود. چین انقلابی در این دوره یک حامی مطمئن انقلابات در جهان از جمله انقلابات کوریا، ویتنام، فلسطین، کامبوج و لائوس و... بود . نبود یک کشور انقلابی چون چین است که صهیونیست ها و امپریالیست ها این چنین به خود جرأت تجاوز و اشغال و بمباران مردم تحت ستم را می دهند.

انقلاب چین بعد از مرگ مائو و کودتای درون حزبی دن سیائوپین و شرکاء با کمک امپریالیسم امریکا از مسیر انقلابی خود منحرف شد و در راه و مسیر بازسازی سرمایه داری قرار گرفت. تا بار دیگر چین به کشور ستم و استثمار مبدل گردد.. دهها هزار از رهبران، کادرها و اعضای انقلابی تصفیه شدند و فرصت طلبان جایگزین شدند .

اما تجربه انقلاب چین و دستاوردهایش برای کسب قدرت و در مسیر سوسیالیسم زنده است و چراغ راه انقلابات پرولتری در راه خواهد بود .